

Hjælp. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes de Herrer der kunne tale om Lediggang, de, der mene, at Tusinder og atter Tusinder ikke ere nok til at leve af, og at Pensionerne ere altfor smaa. Efter disse indledende Bemærkninger, hvorved jeg atter har søgt at slaa fast, at den fri Konkurrence er uheldig for de svagere Begavede og de daarligere Stillede, og at det er Grunden til, at vi ere fremkomne med vort Forslag, skal jeg gaa over til at inoebegaa nogle af de Indvendinger, som sær- ligt det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) fremkom med. Han rettede da først sin Opmærksomhed paa § 4 og sagde blot i sin Almindelighed, at § 3 var noget uklar, saa at han idetmindste foreløbig vilde lade den ligge; men § 4, sagde han, vilde etablere et helt nyt Fattighystem, som var imod Grundloven, men han var saa billig med det Samme at indrømme, at Ministerens Forslag ogsaa var mod Grundloven. Den sidste æredeALER fra Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen) var af samme Mening, men var saa god at sige, at vort Forslag ikke stred saa meget mod Grundloven som Ministerens. Men saa synes jeg, at han kom til en noget besynderlig Slutning, idet han raadede til ikke at tage vort Forslag, men at stille Ændringsforslag til Ministerens, som han dog sagde var endnu mere i Strid med Grundloven; Harmonien, Samklangens deri forstaaer jeg ikke. Jeg troer iøvrigt, han har Ret i, at Ministerens Forslag i Formen er mere imod Grundloven end vort, forsaavidt nogen af dem skulde være det; men jeg paastaar, at ingen af dem er det. Grundlovens § 84 siger fort og godt, at de Paagjældende have Ret til at faae Hjælp af det Offentlige mod at underkaste sig de Bestemmelser, som Lovene paabyde; men Lovene kunne jo netop være den Lov, vi her diskutere, eller andre Love. Vi vilde maaske gaa mod Grundlovens Aand, dersom vi sagde, at der er Intet, der skal betragtes som Fattigunderstøttelse; det kunde være mod Grundlovens § 30 eller hvilken Paragraph, det er, som siger, at Ingen skal have Valgret, som nyder Understøttelse af Fattigvæsenet; men naar vi lade en Del deraf bestaa, ere vi hverken i Strid med Grundlovens Aand eller dens Ord. Jeg kan heller ikke se, hvorledes de Herrer med deres Opfattelse vilde komme ud af det med Loven af 12te Marts 1864, hvor det hedder, at den Hjælp, der ifølge denne Lov ydes, ikke skal betragtes som Fattigunderstøttelse. Man kan sige, at den gjælder om de udfommanderede Militære, og at de ere tvungne til at gaa med, men de ere ikke Alle tvungne, f. Ex. de Underofficerer, der have givet sig frivillig ind paa denne Wei, og der er vel Ingen, der vil sige, at det at give sig i Militærtjeneste er den eneste Maade, hvorpaa man kan vise sin Offerberedvillighed for Fædrelandet. (Anfjær. Det er den solibeste Maade) Det kan der være delte Meninger om, jeg har den Mening, at der er andre Ting, der ere ligesaa solide:

Landvæsen, Kunst og andre Ting, og jeg skal indskyde den Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem, at jeg vilde hilse den Dag med Glæde, da Berdensudviklingen var naaet saavidt, at al Krig kunde ophøre; desværre naae vi vel aldrig saavidt; men Maalet maa ikke tabes af Sigte. Dette som Svar paa det ærede Medlems Afbrudelse; at ethvert Folk iøvrigt maa tage Hensyn til den Tid og den Udvikling, i hvilken man befinder sig, er naturligtvis en nødvendig Sag. Men nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), at det er klart, at vi her ville fremkomme med et nyt Fattigvæsen, som kun ikke skal have de Følger, som ellers følge med Hjælp af det Offentlige; thi de Betingelser, under hvilke det kan ske, er kun ganske nominelle. Nu vilde det ikke have overrasket mig, om det ærede Medlem havde sagt: det er efter min Mening nominelt, men vi maa have det Nominelle gjort til Virkelighed, det synes jeg vilde have passet med Tankgangen; men i dets Sted endte han med at forkaste det Hele. Jeg har sagt og skal til Overflodighed gjentage, at paa alle Punkter er jeg rede til at høre paa de Herrer, og ere de enige med os i Grundtanken, saa maa de hjælpe os med at faae den ført igjennem saa godt som muligt. Det har gort mig Dndt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds (Rinestad) mente, at dette Lovforslag er fremkommet for at fremkalde Agitation. Intet er fjernere fra Forslagsstillernes Side, det tør jeg nok sige; men skulde Noget gjøre, at ogsaa dette skulde blive følet ned i Partisølet, saa skulde det være Udtalelser af den Art som dem, det ærede Medlem fremkom med. Det undrede mig, at det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 4de ikke fremkom med disse Begrændsninger, som han mente skulde være nødvendige. Han sagde, at en Mand kunde indskyde i Livrenteanstalten blot 14 Sk. Kvartalet og saa sige, at han var Medlem af en Klasse. Det er ganske sandt, men saa kunde der Intet være i Veien for at sætte ind i Paragraphen, at det ikke maa være mindre end en vis bestemt Sum, eller at Indskuddet skulde være saa og saa stort, og hvad Sygekassen angaar, har jeg erklæret mig beredvillig til og ment at man burde sætte ind i Loven, at disse Sygekasser skulde være byggede efter de normale Regler, som ere foreskrevne. Alt- saa er jeg villig til at borttage det, som de Herrer synes er nominelt. Jeg tror ikke, at det er saa nominelt, og det ligger i, at de, der ere sunne saa dybt, ville, tror jeg, have megen Bænk- lighed ved at være Medlemmer af en Sygekasse, selv om de ikke skulde bidrage mere end 14 Sk. Kvartalet; thi de, der ere sunne saa dybt, bryde sig ikke om Valgretten, saa der hører ikke saa ganske Lidt til at være Medlem af en Sygekasse, selv om Bidraget er meget lille. Men vi kunne godt udvide Begrændsningen, det er der ikke det Mindste veien for, og paa den anden Side er